

Universitätsbibliothek Paderborn

**Vitis Aqvilonia seu Vitæ Sanctorvm Qvi Scandinaviam
Magnam Arctoi Orbis Peninsvlam Ac præsertim Regna
Gothorum Sueonumq[ue] olim rebus gestis illustrarunt**

Vastovius, Johannes

Coloniæ Agrippinæ, Anno M.DC.XXIII.

Olaus Rex Norueg. M.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38534

S. OLAVS REX NORVEGIÆ
ET MARTYR FLORVIT AN-
NO CHRISTI 1028.

JOANNE XX. Pontif. CHVNRAIDO II. Imper. OLAO II. Rege.

LAVS Rex Norvegiæ, Olai Gotorum Sueonūq; Regis ge- *S. Olavus Rotho*
ner, Euangelicæ veritatis synceritate in Anglia comperta, *magi baptizatur.*
Rothomagi ad Baptismi gratiam, deuota animi alacritate
peruenit, lauacro salutari expiatus, ad proprium Regnum
reuerit, multos secum ab Anglia ducēs Episcopos & Pres- *Apostolos in*
byteros, quorum monitis & doctrina cor suum Deo præparauit, subie- *Noruegiam*
ctumq; populum ad regendum commisit. Sed & ipse nouo rerum ordi- *adducit.*
ne, Apostoli vicofungens, Christi gratiam passim omnibus prædicauit, *Iose quoque A-*
innumerabilemque populi multitudinem Domino acquisiuit. *postolum popu-*
lis informandis
agit.

Caterum toto penè regiminis suæ tempore, continenter illi cū Danorum Rege Canuto dimicandum fuit: Danis pro imperio certātibus, *Cum Danis iu-*
Noruegianis vero pro libertate repugnātibus, in quare iustior erat causa *gebellum exer-*
Regis Olai, cui bellum necessarium magis fuit, quā voluntariū. Si quando autem tempus à bellorum motibus quietum erat, Olaus iudicio & *cuit.*
iusticia Regnum gubernauit. Inter cetera enim virtutum opera, inflam-
mato honoris Diuini studio, eo vsque ferebatur, vt maleficos & benefi-
ciorum monstris deditos, quibus cum totus Septentrio, tum præcipue Noruegia scatebat, è medio tolli animaduersione iustissima curauerit.
Nam diuinatores & harioli Magi & incantatores, cæteriq; Luciferi Satel-
lites sedem in Aquilone fixerant, quorum Satanis præstigiis, & car-
minibus infelices animæ ludificabantur, & in exitium sempiternum tra-
hebantur. Hanc hominū pestem plentissimus Rex Olaus nauiter amo- *In maleficos &*
litus est, vt sublata offensionum & superstitionum caligine clarius in Re- *veneficos gra-*
animum, baculumque quem forte læua tenuit cultello (vt solet cogita- *uter animad-*
bundis accidere) decubuit, non satis aduertens quid ageret: ab adstantiū *uerit.*
quopiam admonitus periocum potius quā serio de violatione diei festi *Leuem diei se-*
nō leuiter in seipsum animaduertere decreuit. Memor quippe à sapiente *stī violationem*
prolatæ sententia: *Per quæ quis peccat per eadem esse puniendum*, omnia illa *acriter in se*
legmenta ligni diligenter collegit, manuiq; suę imposita curauit incédi, *punit.*
vt à membro quod deliquerat pœnas exigeret. Hac severitate in se vñs *In aliis peccata-*
minime in alijs crimina cōtra legē Dei admissa disimulare quiuit. Non ei non diſsimu- *lat.*

interficiebat omnes peccatores terræ. Vno verbo tabescere illum zelus
 ipsius faciebat Regē ut Israelis imitaretur. Vnde factum est ut multorū
 in se concitauerit odia, & cum periculosisimo à Danis bello infestatus
 esset, proditus à suis fugasibi cōsulere sit coactus. Atq; tum temporis in
 Sueoniam cōtendit, vbi à Socero Rege Olae comeatu militari busq;
 adiutus præsidiis, & spe certissima Diuinæ opitulationis erector, totus
 denuo ad maleficos idololatrasq; extirpandos, vires cōuertit, perfecitq;
 cœlesti annuente numine, cuius est suos quando vult humiliare & suble-
 uare, deducere ad inferos & reducere) vt & in Regnum à quo erat pulsus
 restitueretur, & fortunā fauētissimam aliquantis per experiretur. Sic Rex
 Christianissimus, fortitudine in hostes, iustitia in suos celebris, obid præ-
 cipue iterato regni possessorē à Deo effectū se credidit, vt deinceps nemini
 parceret, qui vel malas artes execrari nollet, vel Christianis sacrī im-
 bui detrectaret. Cū igitur persequeretur criminosos, neq; ab infectando
 conuerteretur, donec deficerent, apud suos pro meritissima gratia, gra-
 uiora adhuc odio laborare cepit. Erant ex Regnis sui Proceribus, qui in
 gratiā Canuti Danorum Regis in Olaum coniurationē mōuerant, vna
 cū paucis ex residuis maleficiis in vltionē eorum quos rex morte mulcta-
 uerat. Quare postquam ad arma regem contra conclamatū esset, ipse cum
 expedito exercitu non omnino imparatus, hostiū operiens aduentum
 degebat in Castris. Accidit autem cum intentorio suo somnum caperet,
 vt hostium imminerent copiæ, tum à Principe militiæ ex parte factus sic
 eum affatur. *Vt in paululum quieti adhuc indulgessem meæ, vt visionis que pan-
 debatur exitum perspexisset. Scalam mibi adstare videbam, cuius vertex cœlum
 ipsum pertingebat, meq; per illam ascendisse, & vsq; ad superi portas peruenisse
 Regni, iam iamq; me illius adminiculo beata ascensurum palatia existimabā, ve-
 rum hac subita interpellatione tua percussus redire ad me cogor: absq; eo, vt quid
 Dominus visu illo portenderet intelligere. Vix hæc effatus, ingruentib hosti-
 bus proditus à suis, ab ijsq; in gratiā Canuti regis, ipsi Regnoq; ejus stru-
 entis insidias latenter obtruncatus, de Castris tumultuū plenis ad tran-
 quilla regis æterni migrauit palatia, Anno redemptionis nostræ Millesimo
 vigefimo octauo. Corpus eius exanime vœclum est Nidrosum (vul-
 go Thronhem dictum Regni Metropolim ibique honorifico funere
 tumulatum. Declarauit autem Dominus crebris miraculis serui sui san-
 ctitatem, vt inde colligere liceat, quanti sit meriti in cœlis, qui adeo ful-
 get in terris. Rex oris omnibus aquilonis hodieque celeberrimus, cuius
 singulari patrocinio vt se vicina Regna commendarunt, ita eodem su-
 pra modum gloriantur.*

*De eo annales Suetici Noruegici & Danici, Adam Brem. lib. 1. c. 40. & in descr. Norueg.
 Abbas Stad. pag. 116. Crantz. Metrop. lib. 4. c. 8. Saxo Gram. lib. 10. Ioannes Magnus lib. 17. &
 18. Cæs. Bar. Tome 10. Martyrologium Rom. 29. July.*

GODE-